Nansie: Mieghummels

Mieghummels

Nansie lopt achter bie d'sloot. Ze verveelt zuk. Wat zel ze nou ais doun goan?

In de verte zugt ze n haile bult bomen. Doar is vast wel wat te kieken. Ze wupt over d'sloot en begunt te runnen.

Achter de poest komt ze bie dij bomen aan.

Nansie kikt ais tussen de stroeken of ze wat eetboars vinden kin.

Overaal lopen tiekjes en aander lutje daaiertjes.

Eten genog dus. En hier en doar liggen ook zoadjes op grond.

Doar pikt ze ook ais n poar van op. Lekker hur!

Zo scharrelt Nansie wat deur t bos en komt aal wieder van huus.

In de verte zugt ze n hoge bult. Doar wil ze ook ais kieken. Meugelk is doar nog meer te eten.

Kerel, kerel, wat het ze n gelok! Bie dij bult lopen wel honderddoezend lutje daaiertjes.

Dat binnen mieghummels, wait Nansie, want dij het ze op boerderij ook wel ais zain.

Ze begunt te pikken en eet zuk t lief lekker dik en rond.

O jonges, wat binnen dit lekkere mieghummels en zo groot. Zukse groten het Nansie nog nooit zain. En wat zitten dij mieghummels in n bult lekker dreug zaand mit aalmoal dennenaalden der deur. Doar kin Nansie zuk ook wel even lekker in schoedeln.

Mit heur poten kraabt ze deur t zaand en gooit t ook tussen heur veren. Zoaleg is dat! Nansie dut d'ogen derbie dichte. Ze kin hier best even sloapen goan.

Mor nog mor net is ze in sloap valen of ze wordt al weer wakker. t Jeukt heur aan ale kaanten en hier en doar prikt t op heur vel. Dwaars deur heur veren hìn.

Nansie schoedelt zuk ais, mor t helpt aal niks. De jeuk wordt aal mor slimmer en t geprik ook. Ze kin der nait van sloapen. Ze wordt haildal gek van dat gebriebel.

Au! doar prikt heur wat onder d'steert.

Nansie springt mit n gang overìnde. En din zugt ze wat ter te doun is. Overaal zitten dij dikke mieghummels op heur veren en ze kroepen heur der ook tussen.

Nansie kin nait stilstoan van t gejeuk. En bieten dat dij krengen doun! Aldernoarst!

“Goa vot, röt mieghummels,” gilt Nansie. Mor dat helpt ook nait veul. De mieghummels blieven heur mor bieten en kriebeln.

Nansie rolt op de rogge deur t zaand om dij rötbaisten kwiet te worden. Mor t helpt aal niks!

Din begunt ze as n haalfmale in t ronde te runnen om bie dij ploagbaisten vot te komen. Mor zo wordt zai ze ook nait kwiet.

De mieghummels blieven heur mor jeuken en bieten.

Nansie wordt bekaant gek.

En din bedenkt ze zuk nait laank. Ze runt t bos uut en in ainmoal deur noar de boerderij tou.

Mit n grode sprong vlogt ze over d'sloot en haard koakelnde komt ze weer op t haim.

“Help mie! Help mie!” koakelt Nansie.

d'Aander hennen komen der op òf.

As ze dichtebie binnen, zain ze wat ter mit Nansie te doun is. Ze zit onder de mieghummels! Mit mekoar begunnen ze tussen Nansie heur veren te pikken. Zulfs Henderk Hoan dut mit.

Zai vinden dij dikke mieghummels ook lekker en ze smakken der over.

Noa n zetje is Nansie bevrijd van dij dikke kriebelbaisten.

Hè, hè, dat is n opluchten!

“Ik goa doar nooit weer hìn,” foetert Nansie in zukzulf.

En zunder veul te zeggen kropt ze stillechies in t legnust en legt n hail mooi aai.

Henri Wierth

tekening: Maria Rietsema